

שהלך לדרך שזמנו בט"ו, וכן בן כרך שהלך לעיר, אימתי קורא את המגילה?

אם עתיד לחזור למקומו [בגמ' מפרש אימתי עתיד לחזור] — קורא כמקומו⁷¹.

ואם לאו — קורא עמהן, עם בני המקום שהוא שם עתה.

ומהיכן קורא אדם את המגילה ויוצא בה ידי חובתו?

רבי מאיר אומר: צריך לקרות את כולה.

רבי יהודה אומר: מ"איש יהודי".

רבי יוסי אומר: מ"אחר הדברים האלה גידל המלך אחשוורוש את המן".

נמרא:

אמר רבא: הא דאמרן דבן כרך שהלך לעיר

ועתיד לחזור למקומו — קורא בט"ו, לא שנו אלא כשעתיד לחזור לכרך בלילי ארבעה עשר, שיצא מהעיר קודם עלות השחר, דאז אינו צריך לקרות עמהם בלילי י"ד, אף על פי שעדיין הוא שם, שהרי אינו פרוז אפילו ליום אחד, שהרי ביום כבר לא יהיה שם.

אבל אם אין עתיד לחזור בלילי י"ד, אף על פי שעתיד לחזור ביום, הוי פרוז בן יומו, וחשיב פרוז, ולהכי קורא עמהן בליל י"ד וביום י"ד.

והוא הדין להיפך, בבן עיר שהלך לדרך. אם עתיד לחזור בליל ט"ו, שלא יהא שם כלל ביום ט"ו, הרי לא הוי מוקף אפילו ליום אחד, ולהכי קורא בכרך כמקומו, ביום י"ד. אבל אם אין עתיד לחזור בליל ט"ו, אין קורא בי"ד, אלא ממתין וקורא עם בני הכרך בט"ו, שהרי הוא מוקף בן יומו⁷².

72. כך היא שיטת רש"י. דס"ל, דאם דעתו להשאר באותו מקום עד שיאור היום — נטפל עמהם. [ובשעה"צ ס"י תרפ"ח ס"ק י"ז כתב, דיש אחרונים שכתבו, דלא די במה שכוונתו להשאר מעט בתחילת היום, אלא בעינן שיתכוון להשאר ביום שיעור זמן שיוכל לקרות המגילה באותה עת].

ושיטת הרא"ש, דבין בן עיר שהלך לדרך, ובין בן כרך שהלך לעיר — תליא ביום י"ד. שאם בן כרך היה בליל י"ד ומקצת היום בעיר — קורא עמהן. וכן בן עיר, אם היה בכרך בליל ומקצת י"ד — חיובו בט"ו [ובחזו"א נקט, דתליא במחשבתו בכניסת יום י"ד. דאם נתכוין להתעכב בכרך עד הבוקר, נפטר מי"ד וחשיב מוקף], ואפילו אם יחזור באותו היום לעירו.

ראיתו. דהא במס' ע"ז [כ"ז ע"א], מקשינן על המ"ד דאשה כשרה למול: "והכתיב: ותקח צפורה צור וגו'!" ומתרצינן: "דאמרה לאיניש אחרינא — ועבד". וא"כ, הכא נמי איכא למימר, דאמרה אסתר לאדם אחר לכתוב.

70. התפארת ישראל תמה, מה שייכות משנה זו למשניות שלפניה ושלאחריה, דטפי הוה ליה למנקטא לעיל בפרק קמא.

71. הקשה הטורי אבן [לעיל ב. עיי"ש] הא הוי "לא תתגודדו"? עיי"ש שהאריך. והחת"ס [ה. ד"ה מגילה] תירץ, דבאמת צריך לצאת חוץ לעיר, ולקרות שם.